

Εχίωνας και Χθόνιος, όπως ήδη αναφέρθηκε, ήταν οι δυο από τους πρώτους πέντε κατοίκους της Καδμείας, οι μόνοι Σπαρτοί που επέζησαν μετά την αλληλοεξόντωσή τους εξαιτίας της πέτρας που είχε ρίξει ανάμεσά τους ο Κάδμος. Ο Εχίωνας παντρεύτηκε την κόρη του Κάδμου, Αγαΐη, κι απέκτησαν γιο τον Πενθέα. Γιος και μάνα είχαν άσχημο τέλος.

Ο Χθόνιος απέκτησε δυο γιους, τον Νυκτέα και τον Λύκο (τον Νύχτα και τον Φως, θα τους λέγαμε). Τα δυο αδέρφια ζούσαν στις Υσιές της Βοιωτίας, όπου ο Νυκτέας παντρεύτηκε κι απέκτησε δυο όμορφες κόρες: Τη Νυκτιδα και την Αντιόπη. Την πρώτη παντρεύτηκε ο Πολύδωρος, ο μοναχογιός και διάδοχος του Κάδμου στον θρόνο της Καδμείας.

Απέκτησαν γιο τον Λάβδακο, μελλοντικό γενάρχη των Λαβδακιδών. Ο Πολύδωρος βρήκε θάνατο όμοιο με του Πενθέα, επειδή κι αυτός αμφισβήτησε τη λατρεία του Διονύσου. Ο Λάβδακος ήταν ανήλικος, όταν έχασε τον πατέρα του. Επίτροπος στον θρόνο ανέβηκε ο παππούς του, Νυκτέας. Ήταν τότε που ο Δίας είδε την άλλη του κόρη, την Αντιόπη, την πήρε και την άφησε έγκυο.

Ο Νυκτέας θύμωσε όταν κατάλαβε ότι η κόρη του είχε κρυφή ερωτική σχέση και θέλησε να την τιμωρήσει. Η Αντιόπη όμως το έσκασε κι άρχισε να τριγυρνά εδώ κι εκεί, ώσπου έφτασε στη Σικυώνα. Την είδε ο εκεί βασιλιάς Επωπέας, την ερωτεύτηκε και την παντρεύτηκε. Χάνοντας την κόρη του, ο Νυκτέας μαράζωσε. Όντας με το ένα πόδι στον τάφο, ανέθεσε την επιτροπεία του θρόνου στον αδελφό του, Λύκο, τον οποίο όρκισε να φέρει πίσω την Αντιόπη. Πέθανε.

Ο Λύκος εκστράτευσε εναντίον της Σικυώνας και απαίτησε να του δοθεί η Αντιόπη. Ο Επωπέας αρνήθηκε. Στήθηκε ολόκληρη μάχη, στην οποία σκοτώθηκε ο Επωπέας. Η Αντιόπη αιχμαλωτίστηκε από τον θείο της. Γέννησε δίδυμα στην διαδρομή της επιστροφής, στην πόλη Ελευθερές, πάνω στον Κιθαιρώνα, καρπούς του έρωτά της με τον Δία, και τα εγκατέλειψε εκεί.

Τα νεογέννητα βρέθηκαν από ένα βοσκό που τα λυπήθηκε, τα πήρε κοντά του και τα ονόμασε Ζήθο και Αμφίονα. Η Αντιόπη δόθηκε στην γυναίκα του Λύκου, την Δίρκη, που την έκανε δούλα της. Κάποια στιγμή, κατάφερε να δραπετεύσει και να πάει να κρυφτεί στον

Κιθαιρώνα. Ζήτησε βοήθεια από τα παιδιά της που όμως δεν την αναγνώρισαν κι αρνήθηκαν. Είχαν μεγαλώσει πια αλλά για τη μάνα τους δεν ήξεραν τίποτα. Τους τα είπε ο βοσκός, όταν είδε να καταφθάνει εκεί η Δίρκη. Πήγαινε σε οργιαστικές εκδηλώσεις προς τιμή του θεού Διονύσου, όταν την είδε και την συνέλαβε, θέλοντας να την εξοντώσει. Θα την έδενε σε έναν ταύρο και θα την άφηνε να σκοτωθεί.

Μόλις που πρόλαβαν τα παιδιά να δέσουν την Δίρκη στον ταύρο και να γλιτώσουν τη μάνα τους. Η Δίρκη πέθανε αλλά η Αντιόπη προκάλεσε την οργή του Διόνυσου, καθώς τον στέρησε από μια μαινάδα. Η Αντιόπη τρελάθηκε. Αρχισε να περιπλανιέται σ' όλη την χώρα, ώσπου βρέθηκε στα μέρη του Φώκου. Την γιάτρεψε αυτός, την ερωτεύτηκε και την παντρεύτηκε. Γιος τους ήταν ο Κρίσος, πατέρας του Στρόφιου που έμελλε να παντρευτεί την Αναξιβία, αδελφή του Αγαμέμνονα και του Μενέλαου, και να αποκτήσουν γιο τον Πυλάδη, παιδικό φίλο του Ορέστη.

Στο διάστημα αυτό, ο Λάβδακος μεγάλωσε. Ο Λύκος του παρέδωσε τον θρόνο. Το μόνο ουσιαστικό που πρόλαβε ο Λάβδακος να κάνει, ήταν να παντρευτεί και να αποκτήσει γιο: Τον Λάιο. Όπως κι ο πατέρας του κι όπως κι ο Πενθέας, ο Λάβδακος αμφισβήτησε τη λατρεία του Διονύσου και βρήκε οικτρό θάνατο.

Ο Λάιος ήταν μικρός να τον διαδεχτεί. Γι' άλλη μια φορά, επίτροπος του θρόνου ανέλαβε ο Λύκος. Τ' ανίψια του, ο Ζήθος και ο Αμφίονας, τον κάλεσαν στα μέρη τους, τάχα να του παραδώσουν την Αντιόπη. Ο Λύκος δεν πονηρεύτηκε. Έπεσε στην παγίδα τους και θα σκοτωνόταν, αν δεν τους εμπόδιζε ο Ερμής. Ο Ζήθος και ο Αμφίονας απαίτησαν ικανοποίηση για τα όσα είχε υποστεί η μάνα τους. Με τη μεσολάβηση του Ερμή, ο Λύκος παραιτήθηκε από επίτροπος του ανήλικου Λαίου και η εξουσία στην Καδμεία δόθηκε στα δυο αδέρφια. Έδιωξαν και τον νόμιμο διάδοχο, Λάιο, κι εγκαταστάθηκαν στο παλάτι.

Πρώτη τους δουλειά, ήταν να τειχίσουν την πόλη. Επέρχονταν εναντίον τους οι γειτονικοί Φλεγύες κι έτσι η πόλη, που έπρεπε σύμφωνα με ένα χρησμό να μένει ατείχιστη πέρα από το οχυρό της Καδμείας, απέκτησε τείχη. Ο Ζήθος κουβαλούσε τεράστιους βράχους και τους τοποθετούσε τον ένα πάνω στον άλλο. Ο Αμφίονας απλά έπαιζε λύρα. Με τη μουσική του όμως, μετακινούνταν τεράστιοι βράχοι που ο ένας έμπαινε μόνος του πάνω στον άλλο. Η πόλη απέκτησε ισχυρό τείχος και μεγάλωσε. Και πήρε νέο όνομα: Θήβα. Επειδή Θήβη έλεγαν τη γυναίκα του Ζήθου.

Γυναίκα του Αμφίονα ήταν η Νιόβη εκείνη που υπερηφανευόταν ότι απέκτησε 14 παιδιά, ενώ

η Λητώ μονάχα δυο, τον Απόλλωνα και την Άρτεμη. Οι δυο θεοί εξολόθρευσαν τα παιδιά της και η Νιόβη μεταμορφώθηκε σε βράχο. Ο Αμφίονας εξοργίστηκε και θέλησε να πυρπολήσει τον ναό του Απόλλωνα. Έπεσε νεκρός από τα θεϊκά βέλη.

Διωγμένος από τη Θήβα, ο νόμιμος διάδοχος του θρόνου, Λάιος, είχε καταφύγει στην Αργολίδα όπου τον είχε καλοδεχτεί ο βασιλιάς Πέλοπας και τον ανέθρεψε μαζί με τα παιδιά του, τους Ατρέα, Θυέστη και Χρυσίππο. Ο Λάιος ήταν ο πρώτος άνδρας που ερωτεύτηκε άλλον άνδρα, τον Χρυσίππο. Τόσο που, όταν πέθανε κι ο Ζήθος και πια ο θρόνος της Θήβας του ανήκε, καθυστέρησε να επιστρέψει για να μη χάσει τον αγαπημένο του. Οι Φλεγύες του Ευρύμαχου εκστράτευσαν εναντίον της Θήβας, την κυρίευσαν, την κατέστρεψαν και την εγκατέλειψαν. Η πόλη ξανακτίστηκε. Όσο να γίνει αυτό, ο Λάιος οργάνωσε απαγωγή του Χρυσίππου και τον έφερε μαζί του στη Θήβα.

Ο Πέλοπας εκστράτευσε εναντίον της Θήβας, νίκησε τον Λάιο, πήρε πίσω τον γιο του και καταράστηκε τον απαγωγέα. Ξεκίνησε έτσι η «κατάρρα των Λαβδακιδών». Τον Χρυσίππο τον σκότωσαν τ' αδέρφια του, ο Θυέστης και ο Ατρέας, από ζήλια. Ο Πέλοπας τους καταράστηκε κι αυτούς. Ξεκίνησε έτσι και η «κατάρρα των Ατρείδων».

(τελευταία επεξεργασία, 21 Φεβρουαρίου 2021)